Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (Judecător Panfil Cristina)
Dosarul nr. 3a-1425/25
2-24061381-02-3a-23042025

D E C I Z I E

10 februarie 2026 municipiul Chișinău

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ
al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componența:
Președintelui completului, judecătorul Mîra Ghenadie
Judecătorilor Bostan Angela și Ghedrovici Nicolae
Grefier Mitcov Sofia

examinând în ședință publică, cererea de apel depusă de S.R.L. „Ceeportex-Nord" împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 12 decembrie 2024, prin care a fost respinsă ca neîntemeiată acțiunea în contencios administrativ depusă de S.R.L. „Ceeportex-Nord" împotriva Biroului Vamal Centru și Serviciului Vamal, cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil,

A C O N S T A T A T :

Obiectul și temeiurile acțiunii deduse judecății:

La 6 iunie 2024, S.R.L. „Ceeportex-Nord" a depus acțiune în contencios administrativ împotriva Biroului Vamal Centru și Serviciului Vamal, solicitând anularea actului de inspecție aferent declarației vamale nr.MD207000I9600 din 5 februarie 2024, privind neacceptarea valorii în vamă a mărfurilor declarate în baza metodei de determinare a valorii în vamă bazată pe valoarea de tranzacție, cu restituirea drepturilor de import achitate suplimentar, în sumă de 192 706,01 lei.

În motivarea acțiunii, partea reclamantă a indicat că la 5 februarie 2024 de către S.R.L. „Ceeportex-Nord" a fost depusă declarația vamală nr.MD207000I9600.

Partea reclamantă a susținut că, la 12 februarie 2024, a fost solicitată amânarea determinării definitive a valorii în vamă, pentru a prezenta acte suplimentare.

În acest sens, partea reclamantă a atras atenția instanței de judecată că Biroul Vamal Centru neîntemeiat a refuzat amânarea determinării definitive a valorii în

vamă, cu toate că însăși funcționarul vamal a făcut mențiunea în actul de inspecție că anumite acte nu au fost prezentate.

Totodată partea reclamantă a notat că, acest refuz neîntemeiat al funcționarului vamal, cu certitudine duce la încălcarea drepturilor S.R.L. „Ceeportex-Nord".

Partea reclamantă a menționat că, reieșind din mențiunile actului de inspecție aferent declarației vamale precitate, funcționarii vamali din cadrul Biroului Vamal Centru, în mod abuziv și ilegal nu au acceptat valoarea în vamă declarată de către S.R.L. „Ceeportex- Nord", nu au acceptat amânarea determinării definitive a valorii în vamă, fiind majorată valoarea în vamă a mărfurilor după cum este indicat în actul de inspecție cu: „art: 1-72.25 lei/kg, art:2-72.25 lei/kg, art:3-72.25 lei/kg, art:4-28.86 lei/kg, art:5-50.00 lei/mtk, art: 6-72.25 lei/kg, art:7-80.00 lei/kg, art:8-65.00 lei/b".

La fel, a menționat că, rămâne neclar de unde Biroul Vamal Centru a luat aceste prețuri, până la care a fost majorată valoarea în vamă a mărfurilor declarate de S.R.L. „Ceeportex-Nord".

Partea reclamantă a susținut că, potrivit art.81 alin.(1) din Codul Vamal la determinarea valorii în vamă a mărfurilor importate în conformitate cu art.80 alin.(3) pct. 1) sau 2) se utilizează valoarea de tranzacție a unor mărfuri identice sau similare vândute la același nivel comercial și aproximativ în aceleași cantități ca și mărfurile care se evaluează.

În acest sens, S.R.L. „Ceeportex-Nord" a atras atenția că, legiuitorul operează cu noțiunea/sintagma de: „se utilizează valoarea de tranzacție", anume valoarea de tranzacție și nicidecum valoarea majorată de către Serviciul Vamal care este reflectată SIAW sau în un oarecare alt sistem informațional al Serviciului Vamal (care de fapt nu a fost adus la cunoștința operatorului economic).

Astfel, a invocat că în speță valorile mărfurilor similare identificate în SIAW sau în un oarecare alt sistem informațional al Serviciului Vamal nu pot fi luate în considerare deoarece, de către Biroul Vamal Centru la identificarea valorilor similare nu a fost luat în calcul cantitatea și condițiile comerciale așa cum este prevăzu de art.81 din Cod Vamal.

Prin urmare, a notat că, încă un moment important ce urmează a fi luat în calcul la examinarea prezentei cereri de chemare în judecată, este care metodă de determinare a valorii în vamă figurează în SIAW sau în un oarecare al sistem informațional al Serviciului Vamal, metoda declarată de către operatorii economici (metoda nr.1) sau metoda aplicată de Serviciul Vamal drept urmare a majorării valorii în vamă (metoda nr.6) și care perioada a fost luată în considerare

Or, neindicarea în actul de inspecție a procedurii, mecanismului și a informațiilor ce au fost folosite de Biroul Vamal Centru și care au dus la indicarea valorii mărfurilor duce la încălcarea prevederilor art.119 alin.(1) din Codul administrativ, prin care legiuitorul a prevăzut expres că conținutul unui act administrativ individual trebuie să fie suficient de cert.

Mai mult ca atât, până în prezent S.R.L. „Ceeportex-Nord” nu a fost informată de ce s-a majorat anume până la aceste sume, care informație a fost folosită de Biroul Vamal Centru, de ce o autoritate publică face referire la o careva bază de date la care nimeni nu are acces și cât de legală este aplicarea acesteia fața de agenții economici.

S.R.L. „Ceeportex-Nord” a indicat că actele aferente tranzacției de import din speță confirmă fără echivoc valoarea în vamă declarată de către aceasta și anume: Contractul de vânzare-cumpărare nr. 10/2024 din 30 ianuarie 2024, în care este expres indicat în art. 1 că „scopul contractului constă în vânzarea și cumpărarea îmbrăcămintei, încălțămintei și altor mărfuri second hand, numită în continuare «marfă uzată», la prețurile indicate în Pricelist și Invoice, valabile la data procurării, în care va fi indicat numărul și data prezentului contract”. Totodată, în pct. 4 al contractului precitat este menționat că „prețurile se vor aduce la cunoștința Cumpărătorului, conform Pricelist și Invoice, care periodic vor fi modificate. Pricelist și Invoice vor fi parte componentă a contractului”, iar conform pct. 4.2 din contract, „prețul final al mărfurilor va fi considerat cel indicat în Invoice prezentat organului vamal al Republicii Moldova în care va fi indicat numărul și data prezentului contract”.

La rândul său, în Invoice nr. 6969 din 31 ianuarie 2024 sunt respectate prevederile contractului sus-menționat, în care se face mențiunea „contract numărul și data” – „Kaufvertrag nr. 10/2024 vom 30.01.2024”. Partea reclamantă a menționat că și în Price List se regăsește mențiunea „contract numărul și data” – „Kaufvertrag nr. 10/2024 vom 30.01.2024”, ceea ce, în opinia sa, denotă cu certitudine caracterul neîntemeiat al neacceptării valorii în vamă declarate de către S.R.L. „Ceeportex-Nord”, fiind evidentă legătura dintre Price List, Invoice și contract.

În aceeași ordine de idei, reclamantul a invocat că în Invoice este indicat: „the quality of the goods is indicated in the price list dt. 30.01.2024”, susținând că legătura dintre Price List, Invoice și contract este una evidentă, în toate aceste acte fiind descrise în detaliu mărfurile, prețul și calitatea acestora. Totodată, partea reclamantă a menționat că articolele și mărfurile indicate în Price List, precum și prețurile aferente, coincid cu articolele, mărfurile și prețurile indicate în Invoice nr. 6969 din 31 ianuarie 2024, motiv pentru care a apreciat că rămân neclare motivele neacceptării valorii în vamă declarate de către S.R.L. „Ceeportex-Nord”.

De asemenea, reclamanta a făcut referire la Packing List, în care, potrivit susținerilor sale, cantitatea mărfurilor coincide cu cea indicată în celelalte acte aferente tranzacției. Totodată, a invocat factura nr. 717 din 2 februarie 2024, prin care se confirmă suma achitată de către S.R.L. „Ceeportex-Nord” către S.R.L. „Valex Expediție” cu titlu de cheltuieli de transport, certificatul de dezinfecție, în care este indicată cantitatea mărfurilor, aceasta coincizând cu cea din Invoice și declarația vamală, certificatul de calitate, precum și documentul CMR, în care este indicată aceeași cantitate ca și în Invoice și declarația vamală.

Totodată, S.R.L. „Ceeportex-Nord” a invocat actul de verificare încheiat între exportator și societate, prin care se confirmă suma indicată în Invoice, susținând că totalitatea actelor prezentate demonstrează fără echivoc realitatea tranzacției și exactitatea valorii în vamă declarate.

Astfel, partea reclamantă a conchis că, S.R.L. „Ceeportex-Nord” a prezentat Biroului Vamal Centru, deține și a anexat la cererea prealabilă toate actele necesare ce confirmă valoarea în vamă declarată, în speță cu certitudine fiind impusă necesitatea anulării actului de inspecție contestat, privind neacceptarea valorii în vamă a mărfurilor declarate în baza metodei de determinare a valorii în vamă bazată pe valoarea de tranzacție.

Partea reclamantă a susținut că necătând la acest fapt (prezentarea tuturor actelor ce confirmă fără echivoc valoarea în vamă declarată) Biroul Vamal Centru a refuzat să valideze declarația vamală, invocând unele motive neargumentate și care nu pot duce la majorarea valorii în vamă a mărfurilor declarate, acțiune/inacțiune ce duce la încălcarea drepturilor S.R.L. „Ceeportex- Nord”.

Astfel, partea reclamantă a susținut că, incompetența funcționarilor vamali din cadrul Biroului Vamal Centru, se denotă și din faptul că în actul de inspecție a fost indicat că în vederea confirmării valorii în vamă declarate se solicită să prezentați următoarele acte/informații: 1. Orice acord adițional sau anexe la contractul de vânzare-cumpărare; 2. Corespondența comercială purtată în vederea încheierii și negocierii prețului; 3. Comanda; 4. Oferta de preț de la vânzător; 5. Ordinul de plata; 6. Facturi fiscale; 7. Alte documente și informații care sunt în măsură să dovedească realitatea valorii anunțate.

În acest sens, a invocat că, se află în situația când funcționarii vamali nu au verificat actele anexate la declarația vamală, deoarece de către S.R.L. „Ceeportex-Nord” a fost prezentat contractul de vânzare-cumpărare fiind indicat în borderoul documentelor anexate, în al doilea rând biroul vamal Centru nu poate pretinde că sunt careva acorduri adiționale atât timp cât acestea nu există și despre acest fapt a fost informat funcționarul vamal. Descrierea în detaliu a mărfurilor și iară echivoc se regăsește într-un șir de acte aferente tranzacției și anume: invoice nr.6969 din 31 ianuarie 2024, price list, packing list, respectiv cum ar putea influența corespondența purtată, valoarea în vamă a mărfurilor declarate, atât timp cât invoice și packing list este semnat de ambele părți, aceste acte reprezentând voința părților la tranzacție.

În continuare, partea reclamantă a susținut că, aceste acte semnate de ambele părți de facto și reprezintă corespondența purtată în vederea negocierii prețului. Or, potrivit art.4 al contractului de vânzare-cumpărare este menționat: „preturile se vor aduce la cunoștință Cumpărătorului, conform Pricelist și Invoice, care periodic vor fi modificate. Pricelist și Invoice vor fi parte componentă a contractului”",

Prin urmare, partea reclamantă a reiterat că în invoice nr.6969 din 31 ianuarie 2024, price list, packing list, se regăsește fără echivoc descrierea în detaliu a mărfurilor respectiv cum ar putea influența comanda, valoarea în vamă a mărfurilor

declarate, atât timp cât invoice și packing list este semnat de ambele părți, aceste acte reprezentând voința părților la tranzacție. Or, înaintarea invoice-ului spre aprobare reprezintă în sine confirmarea comenzii.

Partea reclamantă a invocat că în borderoul documentelor anexate la declarația vamală a fost indicat- Price list în care se face mențiunea: „contract numărul și data", „kauvertrag nr. 10/2024 vom 30.01.2024", ceea ce denotă cu certitudine ilegalitate neacceptării valorii în vamă declarate de către S.R.L. „Ceeportex-Nord", fiind evidentă legătura între price-list - invoice - contract. Or, de către funcționarul vamal a fost solicitat un act care deja e fost anexat la declarația vamală.

Totodată, partea reclamantă a stipulat că, rămâne neclar care ordin de plata urma a fi prezentată. Or, funcționarul vamal nici nu a examinat actele prezentate, fiindcă potrivit pct. 10 din contractul de vânzare- cumpărare: „Cumpărătorul achită marfa conform facturii (Invoice) în termenul stabilit de Invoice", iar potrivit invoice nr.6969 din 31 ianuarie 2024, termenul de achitare este de 30 zile. Respectiv achitarea nu a avut loc și va fi efectuată ulterior.

De asemenea, S.R.L. „Ceeportex-Nord" a invocat că, în ceea ce privește facturile fiscale, se impune a fi reținut că, monitorizarea veniturilor pe teritoriul Republicii Moldova nu ține de competența organului vamal ci de competența Inspectoratului Fiscal. Respectiv, facturile fiscale de realizarea mărfurilor pe teritoriul Republicii Moldova nu pot într-un mod sau altul influența valoarea în vamă declarată de către agenții economici.

Partea reclamantă a susținut că ultima cerință a Biroului Vamal Centru, în general este una nemotivată, ceea ce contravine Codului Administrativ, deoarece nu este specificat la concret care acte urmează a fi prezentate.

Prin urmare, a explicat că probabil, cunoașterea legislației vamale la nivel scăzut și neîndeplinirea atribuțiilor de serviciu de rigoare a și generat emiterea actului de inspecție contestat, fiind impusă necesitatea anulării acestuia, deoarece actele aferente tranzacției de import din speță, confirmă fără echivoc, valoare în vamă declarată în baza metodei de determinare a valorii în vamă bazată pe valoarea de tranzacție.

Astfel, a susținut că argumentele neîntemeiate și ilegale, precum și solicitările abuzive formulate de funcționarii vamali din cadrul Biroului Vamal Centru, contravin prevederilor art. 118 alin. (1) și alin. (2) lit. a) și b) din Codul administrativ. În aceste circumstanțe, a invocat că sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 118 alin. (3) din Codul administrativ, care justifică aplicarea consecințelor juridice reglementate de această normă.

Prin urmare, partea reclamantă a indicat că, așa zisele argumente sus-indicate, inventate de către funcționarii vamali din cadrul Biroului Vamal Centru sunt ilegale, abuzive și se combat atât cu legislația aplicabilă speței cât și cu actele veridice prezentate la depunerea declarației vamale, ce confirmă cu certitudine valoarea în vamă declarată de către SRL „Ceeportex- Nord".

Totodată, a menționat că, în speță Biroul Vamal Centru și-a exercitat dreptul discreționar depășind limitele legale și evident că contrar scopului pentru care le-a fost atribuit.

Partea reclamantă a invocat că, autoritatea publică, de fapt, nu este complet liberă în utilizarea dreptului discreționar. Iar, acțiunea administrativă trebuie să se bazeze pe o decizie discreționară cuvenită, concluzie ce se desprinde, în special, din prevederile articolului precitat. Prin urmare, în speță Biroul Vamal Centru era obligat prin lege să-și exercite discreția, dar fără erori discreționare.

În continuare, partea reclamantă a atras atenția că, în speță se află în situația hărțuirii intenționate a agentului economic S.R.L. „Ceeportex-Nord", fiind încălcate grav prevederile Codului administrativ, Codului vamal, prin refuzul ilegal și nemotivat de a valida declarația vamală cu valoarea în vamă declarată de către S.R.L. „Ceeportex-Nord" și prin înaintarea unor solicitări ilegale de a prezenta acte suplimentare, cu toate că toate actele prezentate confirmă fără echivoc valoarea în vamă declarată de către S.R.L. „Ceeportex-Nord".

Totodată, întru evitarea dublării actelor prezentate instanței de judecată, a menționat că toate actele care s-au indicat în prezenta cererea de chemare în judecată se regăsesc la declarația vamală nr.MD207000I9600 din 5 februarie 2024, la actele aferente procedurii prealabile, ce fac parte din dosarul administrativ și care urmează a fi prezentat de către Biroul Vamal Centru.

Poziția pârâtului pe marginea acțiunii:

La 5 iulie 2024, Biroul Vamal Centru a depus referință, prin care și-a exprimat dezacordul cu acțiunea înaintată de S.R.L. „Ceeportex-Nord" și a solicitat respingerea acesteia ca fiind neîntemeiată.

Soluția instanței de fond:

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 12 decembrie 2024, s-a respins ca neîntemeiată acțiunea în contencios administrativ depusă de S.R.L. „Ceeportex-Nord" împotriva Biroului Vamal Centru și Serviciului Vamal cu privire la anularea actului de inspecție aferent declarației vamale nr. MD207000I9600 din 5 februarie 2024, privind neacceptarea valorii în vamă a mărfurilor declarate în baza metodei de determinare a valorii în vamă bazată pe valoarea tranzacției, cu restituirea dreptului de import achitat suplimentar, în sumă de 192 706,01 lei.

Calea de atac exercitată:

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 24 decembrie 2024, S.R.L. „Ceeportex-Nord" prin intermediul reprezentantului său, avocatul Toma Vitalie a declarat apel, solicitând casarea integrală a hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 12 decembrie 2024, cu emiterea unei noi decizii prin care acțiunea depusă de S.R.L. „Ceeportex-Nord" să fie admisă.

La 25 aprilie 2025, S.R.L. „Ceeportex-Nord", a prezentat instanței de apel motivarea apelului.

În motivarea apelului, apelantul a reiterat, în esență, motivele de fapt și de drept expuse în acțiune.

Suplimentar, partea apelantă a indicat că hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 12 decembrie 2024 este neîntemeiată și ilegală, invocând faptul că instanța de fond nu a examinat în mod complet circumstanțele cauzei și nu a apreciat corespunzător probele administrate.

Partea apelantă a menționat că, la 5 februarie 2024, a depus declarația vamală nr. MD207000I9600 pentru mărfuri second-hand, iar la 12 februarie 2024 a solicitat amânarea determinării definitive a valorii în vamă în vederea completării dosarului cu acte justificative suplimentare. Cu toate acestea, Biroul Vamal Centru ar fi respins neîntemeiat această solicitare, deși chiar funcționarul vamal a consemnat în actul de inspecție lipsa unor documente. Potrivit apelantei, refuzul de a acorda amânarea solicitată a limitat dreptul acesteia la o determinare echitabilă și legală a valorii în vamă.

În continuare, S.R.L. „Ceeportex-Nord” a invocat că, potrivit actului de inspecție, funcționarii vamali au refuzat acceptarea valorii în vamă declarate și au procedat la majorarea acesteia, indicând pentru mărfurile declarate următoarele valori: pentru articolele nr. 1, 2, 3 și 6 – câte 72,25 lei/kg, pentru articolul nr. 4 – 28,86 lei/kg, pentru articolul nr. 5 – 50,00 lei/mp, pentru articolul nr. 7 – 80,00 lei/kg și pentru articolul nr. 8 – 65,00 lei/bucată. Apelanta a susținut că această majorare a fost efectuată în lipsa unor explicații clare și fără indicarea mecanismului, procedurii și informațiilor utilizate de autoritatea vamală, în condițiile în care dispozițiile art. 81 alin. (1) din Codul vamal prevăd utilizarea valorii de tranzacție a mărfurilor identice sau similare vândute la același nivel comercial și în cantități comparabile, iar nu a unor valori majorate reflectate în sisteme informaționale interne ale Serviciului Vamal.

Totodată, partea apelantă a explicat că Biroul Vamal Centru a utilizat date extrase din Sistemul Informațional al Autorității Vamale (SIAV), fără a demonstra că mărfurile comparate erau similare din perspectiva naturii, cantității și condițiilor comerciale. În opinia acesteia, valorile identificate în SIAV nu puteau fi utilizate, întrucât în tabelele prezentate figurau inclusiv importuri de mărfuri noi, în timp ce bunurile importate de S.R.L. „Ceeportex-Nord” erau exclusiv mărfuri second-hand. De asemenea, s-a invocat că în baza de date SIAV se regăsesc cotații ce depășesc 150 lei/kg, în timp ce invoice-ul prezentat de societate reflectă valori mai mici de 75 lei/kg, diferență care, în opinia apelantei, nu poate justifica reevaluarea forțată a mărfurilor în lipsa unei analize individualizate a condițiilor comerciale.

În susținerea valorii în vamă declarate, S.R.L. „Ceeportex-Nord” a invocat că a prezentat organului vamal toate documentele aferente tranzacției de import, și anume: contractul de vânzare-cumpărare nr. 10/2024 din 30 ianuarie 2024, invoice-ul nr. 6969 din 31 ianuarie 2024, price-list-ul aferent, packing list-ul, factura nr. 717 din 2 februarie 2024 privind cheltuielile de transport achitate către S.R.L. „Valex

Expediție”, certificatul de dezinfecție, certificatul de calitate, documentul CMR și actul de verificare dintre exportator și S.R.L. „Ceeportex-Nord”. Potrivit părții apelante, toate aceste înscrisuri confirmă fără echivoc valoarea în vamă declarată și demonstrează existența unei legături directe între contract, invoice și price-list, toate documentele făcând trimitere expresă la contractul nr. 10/2024 din 30 ianuarie 2024.

În acest context, partea apelantă a evidențiat că art. 1 din contract prevede că obiectul acestuia îl constituie vânzarea și cumpărarea de îmbrăcăminte, încălțăminte și alte mărfuri second-hand, denumite „marfă uzată”, la prețurile indicate în price-list și invoice, iar art. 4 stabilește că prețurile vor fi comunicate cumpărătorului prin aceste documente, care constituie parte integrantă a contractului. De asemenea, potrivit art. 4.2 din contract, prețul final al mărfurilor este cel indicat în invoice-ul prezentat organului vamal. Totodată, în invoice-ul nr. 6969 din 31 ianuarie 2024 și în price-list este indicată expres mențiunea „Kaufvertrag nr. 10/2024 vom 30.01.2024”, iar invoice-ul conține mențiunea potrivit căreia calitatea mărfurilor este indicată în price-list-ul din 30 ianuarie 2024, ceea ce, în opinia părții apelante, demonstrează concordanța deplină dintre documentele tranzacției.

Prin urmare, S.R.L. „Ceeportex-Nord” a mai susținut că funcționarii vamali au solicitat documente care fie erau deja anexate la declarația vamală, fie nu existau în mod obiectiv. Astfel, societatea a arătat că a prezentat contractul de vânzare-cumpărare și că nu existau acorduri adiționale, fapt adus la cunoștința autorității vamale.

În ceea ce privește corespondența comercială, comanda de achiziție și oferta de preț, apelanta a susținut că acestea sunt reflectate în conținutul invoice-ului, al packing list-ului și al price-list-ului, documente semnate de ambele părți și care exprimă voința contractuală a acestora. Referitor la ordinul de plată, societatea a invocat că acesta nu putea fi prezentat, întrucât, conform pct. 10 din contract și invoice-ului nr. 6969 din 31 ianuarie 2024, termenul de achitare a mărfurilor era de 30 de zile, plata urmând a fi efectuată ulterior.

Totodată, partea apelantă a susținut că solicitarea privind prezentarea facturilor fiscale emise pe teritoriul Republicii Moldova excede competenței organului vamal, monitorizarea veniturilor fiind atribuția organelor fiscale.

Partea apelantă a mai invocat că atât actul administrativ contestat, cât și hotărârea instanței de fond sunt lipsite de o motivare suficientă, contrar prevederilor art. 118 și art. 119 din Codul administrativ. În acest sens, s-a susținut că actul de inspecție nu indică motivele concrete pentru care a fost respinsă aplicarea metodei valorii de tranzacție și nici temeiurile în baza cărora au fost stabilite valorile majorate.

De asemenea, S.R.L. „Ceeportex-Nord” a menționat că instanța de fond nu s-a expus asupra documentelor prezentate și nici asupra informațiilor furnizate de Serviciul Vamal privind importurile similare, limitându-se la constatarea existenței unor riscuri de diminuare a valorii în vamă.

Poziția intimatului pe marginea apelului:

Respectând principiul contradictorialității, în conformitate cu prevederile art. 38, 216 alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Codul administrativ, înaintea emiterii unei soluții, participanților la proces li s-a oferit posibilitatea de a-și expune punctul de vedere asupra apelului depus în prezenta cauză.

Astfel, la 23 mai 2025, Biroul Vamal Centru a depus referință asupra cererii de apel, prin care a solicitat respingerea apelului ca fiind neîntemeiat, cu menținerea hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 12 decembrie 2024.

Admisibilitatea apelului:

Potrivit fișei de repartizare a dosarului, la 23 mai 2025, prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor, cauza de contencios administrativ a fost repartizată spre examinare în ordine de apel, în mod automat-aleatoriu judecătorului raportor Mîra Ghenadie.

În conformitate cu prevederile art. 236 alin. (1) din Codul administrativ, *„instanța de apel examinează din oficiu admisibilitatea apelului”.*

Potrivit art. 232 alin. (1) din Codul administrativ, „*apelul se depune la instanța de judecată care a emis hotărârea contestată în termen de 30 de zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de judecată care a emis hotărârea contestată transmite neîntârziat apelul împreună cu dosarul judiciar, după motivarea hotărârii, instanței de apel*”.

Din materialele cauzei rezultă că dispozitivul hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, a fost pronunțat public la 12 decembrie 2024, iar cererea de apel a fost depusă la 24 decembrie 2024. Astfel, Completul judiciar constată că apelul a fost declarat în termenul legal.

Conform art. 232 alin. (2) din Codul administrativ, *„motivarea apelului se prezintă la instanța de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la instanța de judecată care a emis hotărârea contestată”.*

În speță, hotărârea motivată a fost notificată părții apelante la 4 aprilie 2025 (f.d. 86), iar motivarea apelului a fost depusă la 25 aprilie 2025. Astfel, Completul judiciar constată că apelul a fost declarat în termenul prevăzut la art. 232 alin. (2) din Codul administrativ.

Potrivit art. 233 alin. (2) din Codul administrativ, „*cererea de apel se semnează de apelant sau de reprezentantul lui legal ori împuternicit”.*

Completul judiciar a stabilit că cererea de apel, precum și motivarea acesteia, au fost semnate de către avocatul Toma Vitalie, care acționează în interesele S.R.L. „Ceeportex-Nord”, în baza mandatului seria/nr. MA 2039432 din 5 iulie 2024 (f.d. 28).

Totodată, se constată că partea apelantă a prezentat dovada achitării taxei de timbru în sumă de 200 de lei, în conformitate cu prevederile art. 2 din Legea taxei de stat nr. 213 din 31 iulie 2023.

Astfel, în temeiul reglementărilor art. 232-233, 236 și 241 din Codul administrativ, Completul specializat în materie de contencios administrativ concluzionează despre întrunirea condițiilor de admisibilitate a cererii de apel în cauză, motiv din care se purcede la examinarea apelului în fond.

Argumentele părților în cadrul judecării apelului:

În cadrul ședinței de judecată în fața instanței de apel, reprezentantul apelantului S.R.L. „Ceeportex-Nord", avocatul Toma Vitalie a pledat pentru admiterea cererii de apel în sensul formulat.

În cadrul ședinței de judecată în instanța de apel, reprezentantul intimatului Serviciului Vamal, Rotari Alexandrina, a pledat pentru respingerea cererii de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

Aprecierea instanței de apel:

Subsumând punctul de vedere al participanților, normele procesuale și starea de fapt constatată în privința cererii de apel depusă de S.R.L. „Ceeportex-Nord", Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru conchide că apelul este admisibil spre examinare, dar neîntemeiat, impunându-se soluția de respingere a cererii de apel, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 240 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, „*examinând cererea de apel, instanța de apel adoptă una dintre următoarele decizii: respinge apelul".*

Potrivit art. 219 alin. (1) și (3) din Codul administrativ, „*instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți. Instanța de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acțiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces*".

În acord cu prevederile art. 225 alin. (1) - (2) din Codul administrativ, „*instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) și-a exercitat dreptul discreționar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar; d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege*".

Conform jurisprudenței CtEDO instanța de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil pornind de la aprecierea rolului determinant al concluziilor sale, are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii și să nu se limiteze doar la însușirea motivelor și concluziilor date de instanța inferioară (HirroBalani v. Spaniei, nr.18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis v. Greciei nr.21522/93 din 29.05.1997 §43).

Potrivit recomandărilor avizului nr. 11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenția Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătorești, o motivație și o analiză clară sunt cerințele fundamentale ale hotărârilor judecătorești și un aspect important al dreptului la un proces echitabil. Pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidențieze, că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esențiale ce iau fost prezentate.

Instanța de apel menționează că art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului garantează dreptul justițiabilului la o hotărâre motivată sub aspectul instituirii obligației instanțelor de judecată de a-și argumenta hotărârile adoptate din perspectiva unei analize ample a circumstanțelor cauzei. Îndatorirea de a motiva coerent și unitar hotărârea sub aspectul tuturor cererilor, fără a exista contradicții între motivare și dispozitiv, constituie o garanție pentru justițiabili, în fața eventualului arbitrariu judecătoresc, fiind singurul mijloc prin care se dă posibilitatea de a putea exercita un eficient control judiciar.

În opinia Completului judiciar, prima instanță a respectat aceste exigențe, pronunțând o hotărâre întemeiată pe ansamblul probelor administrate în cauză și examinând în mod corespunzător toate circumstanțele relevante pentru soluționarea litigiului.

Pe parcursul judecării cauzei s-a constatat că, la 5 februarie 2024 în baza declarației vamale nr. MD207000I9600 depusă S.R.L. „Ceeportex-Nord", a fost inițiată procedura de vămuire a mărfurilor importate de către S.R.L. „Ceeportex-Nord", îmbrăcăminte purtată sau uzată; articole purtate sau uzate: încălțăminte purtată; acoperămintele pentru cap purtate sau uzate; fire din lână condiționate pentru vânzare cu amănuntul; covoare covorașe a căror suprafață este maxim 1 m^2 din polipropilenă folosite; articole purtate sau uzate; accesorii de îmbrăcăminte din piele purtate sau uzate; genți folosite, importate din Germania (f.d.a. 1-4).

Urmare a examinării actelor prezentate și verificării corectitudinii determinării valorii în vamă a mărfurilor, cu accesarea datelor din Sistemul Informațional Integrat Vamal „Asycuda World", funcționarul vamal a identificat riscul de subevaluare a mărfii importate în baza declarației vamale nr. MD207000I9600 din 5 februarie 2024, astfel încât la 12 februarie 2024 a fost întocmit Actul de inspecție, prin care, funcționarul vamal, potrivit procedurii stabilite de Regulamentul privind modul de declarare a valorii în vamă (HG nr. 974 din 15 august 2016), a reflectat acțiunile întreprinse în procedura de perfectare a declarației vamale, după cum urmează: „*Systemul Informațional Integral Vamal, ASYCUDA World, potrivit criteriului de selectivitate, a identificat risc potențial al unei subevaluări, criteriul - CRT_5531_1Z_1A. În urma examinării actelor aferente tranzacției de import s-a constatat ca informațiile sunt insuficiente pentru confirmarea valorii în vamă declarate, astfel, vă informăm că sunteți în drept să prezentați următoarele acte/informații:*

1. Reieşind din aceasta se solicită în temeiul art. 73 alin. (1) din Codul vamal în vederea confirmării valorii în vama a mărfurilor supuse vămuirii: oricare acord adiţional sau anexe la contractul de vânzare cumpărare, corespondenţa comercială purtată în vederea încheierii şi negocierii preţului, comanda, oferta de preţ de la vânzator, ordinul de plata, facturi fiscale de realizare, alte documente şi informaţii care sunt în măsură să dovedească realitatea valorii anunţate sau

2. Sunteţi în drept să solicitaţi amânarea determinării definitive a valorii în vamă în temeiul art. 184 (4) din Codul Vamal nr.95 din 24.08.2021, cu condiţia de a constitui o garanţie suficientă pentru a acoperi diferenţa drepturilor de import în urma luării unei decizii nefavorabile, cu prezentarea ulterioară a documentelor solicitate către biroul vamal" (f.d.a. 7-8).

La 12 februarie 2024, S.R.L. „Ceeportex-Nord" a adresat organului vamal cerere, prin care a solicită amânarea determinării definitive a valorii în vamă (f.d.12).

În urma examinării cererii S.R.L. „Ceeportex-Nord", organul vamal a menționat că, „*operatorului economic S.R.L. „Ceportex-Nord" i-a fost acordată procedura respectivă pentru tranzacţii analogice de import realizate anterior. Urmare examinării în cadrul Comisiei biroului vamal Centru a actelor prezentate suplimentar, valoarea de tranzacţie nu a fost argumentată.*

Conform prevederilor pct. 958 din HG 92/2023 decizia biroului vamal privind valoarea în vamă a mărfurilor plasate în liberă circulaţie cu constituirea garanţiei se aplică şi în cadrul tranzacţiilor ulterioare cu acelaşi tip de marfă, în cazul în care sunt realizate de acelaşi vânzător către acelaşi cumpărător, în aceleaşi condiţii comerciale.

În acest sens, biroul vamal Centru a emis la data de 12.02.2024, urmare a procedurii de amânare, decizia cu caracter definitiv de neacceptare a valorii în vamă în baza valorii tranzacţiei pentru acelaşi tip de marfă importat de S.R.L. „Ceportex-Nord", de la acelaşi exportator „Resales GMBH" şi în aceleaşi condiţii comerciale, potrivit declaraţiilor vamale în detaliu 2070/124372 din 09/11/2023, 2070/127106 din 15/11/2023, 2070/130026 din 21/11/2023, 2070/135690 din 05/12/2023, 2070/135698 din 05/12/2023, 2070/136148 din 06/12/2023, 2070/145955 din 27/12/2023.

Prin urmare, se refuză plasarea în liberă circulaţie a mărfurilor cu constituirea unei garanţie pentru tranzacţia de import nr MD207000I9600 din 05.02.2024" (f.d. 13).

Nefiind de acord cu soluția adoptată de organul vamal, la 20 februarie 2024, S.R.L. „Ceeportex-Nord" a înaintat o cerere prealabilă în adresa Serviciului Vamal, prin care a solicitat anularea actului de inspecție aferent declarației vamale nr. MD207000I9600 din 5 februarie 2024, privind neacceptarea valorii în vamă a mărfurilor declarate în baza metodei de determinare a valorii în vamă întemeiată pe

valoarea de tranzacție, precum și repunerea în drepturi a agentului economic, prin restituirea drepturilor de import achitate suplimentar (f.d.14-19).

Astfel, prin răspunsul Serviciului Vamal nr. 28/112-6365 din 16 mai 2024, Serviciul Vamal și-a menținut poziția exprimată, apreciind că informațiile și înscrisurile prezentate nu sunt suficiente pentru aplicarea metodei valorii de tranzacție (f.d.14-19).

Nefiind de acord cu decizia autorității publice, la 6 iunie 2024, S.R.L. „Ceeportex-Nord" a depus prezenta acțiune în contencios administrativ

Prima instanță, fiind învestită cu judecarea prezentei cauze, a respins ca fiind neîntemeiată acțiunea în contencios administrativ.

Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curții de Apel Centru, analizând legalitatea hotărârii pronunțate în raport cu prevederile art. 225 din Codul administrativ, art. 239 – 241 din Codul de procedură civilă, constată că aceasta urmează a fi menținută, or, instanța de fond, corect a elucidat și constatat circumstanțele cauzei, a verificat și apreciat obiectiv, probele prezente la materialele cauzei, stabilind corect circumstanțele de fapt și aplicând corect legislația pertinentă ce guvernează raportul litigios.

Admisibilitatea acțiunii în contencios administrativ.

Potrivit art. 3 din Codul administrativ, „*scopul legislației administrative Legislația administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor și a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice și juridice, ținându-se cont de interesul public și de regulile statului de drept*".

Conform art. 5 din Codul administrativ, „*activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea*".

Potrivit art. 20 din Codul administrativ, „*dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod*".

Conform art. 206 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, „*o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare)*".

Din punct de vedere a felului acțiunii în contencios administrativ, reieșind din cerințele formulate, Completul de judecată apreciază că acțiunea înaintată de reclamantul S.R.L. „Ceeportex-Nord" reprezintă o acțiune în contestare în conformitate cu prevederile art. 206 alin. (1) lit. a) coroborate cu art. 224 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ. Or, elementul central al obiectului acțiunii în contestare

constă în anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual, iar, în speță, reclamantul urmărește anularea actului actul de inspecție aferent declarației vamale nr. MD207000I9600 din 5 februarie 2024, privind neacceptarea valorii în vamă a mărfurilor declarate în baza metodei de determinare a valorii în vamă bazată pe valoarea tranzacției, emis de Biroul Vamal Centru din cadrul Serviciului Vamal.

În conformitate cu art. 207 alin. (1) din Codul administrativ, „*instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs*".

Conform art. 191 alin. (1) din Codul administrativ, „*cu excepția cazurilor prevăzute la alin.(2) și (3), judecătoriile soluționează în fond toate acțiunile în contencios administrativ*".

În acord cu prevederile art. 196 alin. (1) din Codul administrativ, „*acțiunea în contencios administrativ se depune la instanța de judecată în a cărei rază teritorială își are sediul autoritatea publică care a desfășurat activitatea administrativă contestată, daca legea nu prevede altfel*".

Astfel, ținând cont de obiectul acțiunii și având în vedere prevederile art. 191 alin. (1) din Codul administrativ, examinarea prezentei cauze ține de competența Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, or, obiectul acesteia nu se regăsește în excepțiile de la alin. (2) și (3) a art. 191 din Codul administrativ.

Prin urmare, acțiunea în contencios administrativ a fost înaintată de reclamantul S.R.L. „Ceeportex-Nord", cu respectarea competenței jurisdicționale materiale și teritoriale.

Conform art. 10 alin. (1) din Codul administrativ, „*actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public*".

Articolul 11 alin. (1) din Codul administrativ, prescrie că „*actele administrative individuale pot fi: a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat; b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel*".

La caz, instanța de apel atestă că actul de inspecție aferent declarației vamale nr. MD207000I9600 din 5 februarie 2024, privind neacceptarea valorii în vamă a mărfurilor declarate în baza metodei de determinare a valorii în vamă întemeiate pe valoarea de tranzacție, reprezintă un act administrativ individual, emis pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce efecte juridice în exterior. Totodată, în sensul art. 10 și art. 11 alin. (1) lit. a)

din Codul administrativ, acesta constituie un act administrativ individual defavorabil reclamantei, întrucât prin emiterea sa au fost afectate drepturile și interesele legitime ale S.R.L. „Ceeportex-Nord”, ca urmare a neacceptării valorii în vamă declarate și a stabilirii unei valori în vamă superioare celei indicate de importator, fapt care a determinat achitarea suplimentară a drepturilor de import în sumă de 192 706,01 lei.

Conform art. 53 alin.(1) din Constituție, „*persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptățită să obțină recunoașterea dreptului pretins, anularea actului și repararea pagubei*”.

În conformitate cu art. 17 din Codul administrativ, „*drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă*”.

În accepțiunea art. 39 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, „*controlul judecătoresc al activității administrative este garantat și nu poate fi îngrădit. Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art. 17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente*”.

Potrivit art. 189 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, „*orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ. O acțiune în contencios administrativ poate fi înaintată și atunci când autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere*”.

Prin urmare, în sensul Legii revendicarea dreptului trebuie să se deducă din susținerile formulate prin cererea de chemare în judecată, în conținutul căreia urmează a fi arătată vătămarea dreptului personal, deoarece expresiile utilizate în textul art. 17, 39 și 189 din Codul administrativ de „drept vătămat” și de „încălcarea unui drept al său” se referă la drepturi subiective concrete, fiind excluse așa numitele drepturi prin ricoșeu, ipotetice, iluzorii sau virtuale, precum și acțiunile populare (actio popularis).

În speță, se atestă că aceste condiționalități au fost respectate de către S.R.L. „Ceeportex-Nord” care a invocat vătămarea dreptului propriu în motivele de fapt și de drept ale cererii de chemare în judecată, ce constituie în sine un drept subiectiv concret, astfel încât este evidentă revendicarea încălcării drepturilor sale prin activitate administrativă conform art. 20, 39 și 189 alin. (1) din Codul administrativ.

Completul judiciar relevă că reclamantul are dreptul la înaintarea acțiunii în contencios administrativ ori de câte ori se deduce la o examinare în *prima facie* - circumstanțele din cererea sa, acte, dosar administrativ etc., probabilitatea (posibilitatea) lezării unui drept al său prin actul administrativ individual contestat. Probabilitatea că dreptul subiectiv ar putea fi vătămat este prezumată de fiecare dată când o persoană este destinatar (art. 11 alin. (2) enunțul 1 din Codul administrativ) al actului administrativ individual defavorabil sau este terț.

În speță, reclamantul S.R.L. „Ceeportex-Nord” este destinatarul actelor contestate.

Astfel, Completul judiciar reține că, prin acțiunea depusă, S.R.L. „Ceeportex-Nord” a revendicat apărarea pe calea controlului judecătoresc a unui drept în sensul art. 17 din Codul administrativ. Corespunzător, condiția revendicării unui drept legitim și în conformitate cu art. 39 din Codul administrativ este întrunită.

În conformitate cu art. 19 din Codul administrativ, „*cererea prealabilă este instituția care oferă o cale de soluționare prejudiciară a litigiilor administrative*”.

Potrivit art. 162 din Codul administrativ, *„procedura prealabilă urmărește scopul de a verifica legalitatea actelor administrative individuale. Dacă autoritatea publică nu soluționează petiția în termenele prevăzute de prezentul cod, persoana afectată este în drept să depună cerere prealabilă. Cererea prealabilă poate fi îndreptată spre: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual ilegal sau nul; b) emiterea unui act administrativ individual*”.

Articolul 208 alin. (1) din Codul administrativ, prescrie că, „*până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ se va respecta procedura prealabilă, cu excepțiile prevăzute de lege*”.

Conform art. 45 alin. (1) și (2) din Codul vamal nr. 95 din 24 august 2021, „*(1) Prevederile prezentului articol se aplică cazurilor de atac al deciziei vamale, cu excepția cazurilor de atac al deciziei Serviciului Vamal privind cazul de contravenție vamală. (2) Decizia vamală poate fi atacată cu cerere prealabilă în termen de 30 de zile de la data comunicării acesteia*”.

După cum rezultă din materialele cauzei elucidate anterior, urmează că, până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ, reclamantul a respectat procedura prealabilă.

În speță, de către Biroul Vamal Centru a fost emis actul de inspecție aferent declarației vamale nr. MD207000I9600 din 5 februarie 2024.

Ulterior, la 20 februarie 2024, S.R.L. „Ceeportex-Nord” a înaintat Serviciului Vamal o cerere prealabilă, prin care a solicitat anularea actului de inspecție aferent declarației vamale nr. MD207000I9600 din 5 februarie 2024, privind neacceptarea valorii în vamă a mărfurilor declarate în baza metodei de determinare a valorii în vamă întemeiate pe valoarea de tranzacție.

Prin răspunsul nr. 28/112-6365 din 16 mai 2024, Serviciul Vamal a respins cererea prealabilă înaintată, menținând actul administrativ contestat și apreciind că documentele prezentate de către reclamantă nu sunt suficiente pentru confirmarea valorii în vamă declarate.

În același timp, art. 209 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, stipulează că „*acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia”*.

În aceste circumstanțe, Completul judiciar constată că acțiunea în contencios administrativ a fost depusă la 6 iunie 2024, cu respectarea termenului legal prevăzut de art. 209 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ.

Astfel, coroborând prevederile normelor legale citate anterior, cu circumstanțele de fapt ale cauzei, Completul judiciar statuează că, reclamantul S.R.L. „Ceeportex-Nord" este subiect de sesizare a instanței de contencios administrativ, a respectat procedura de adresare în instanța de judecată, precum și termenul de depunere a acțiunii în instanța de judecată, iar acțiunea depusă nu este exceptată de la controlul judiciar, prin urmare motive de inadmisibilitate a acțiunii în conformitate cu prevederile art. 207 alin. (2) din Codul administrativ, la caz nu sunt, din care considerente, instanța de fond corect a conchis asupra întrunirii condițiilor de admisibilitate a acțiunii.

Cu referire la fondul acțiunii.

Potrivit art. 224 alin. (1) lit. a) și f) din Codul administrativ „*examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri: a) în baza unei acțiuni în contestare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual, precum și o eventuală decizie de soluționare a cererii prealabile, dacă acestea sunt ilegale și prin ele reclamantul este vătămat în drepturile sale;* ***f) respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sunt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărâri prevăzute la lit. a)–e)***".

Conform art. 93 alin. (1) din Codul administrativ, *„fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția*".

La acest capitol, se reține și dispozițiile art. 22 alin. (1) coroborat cu art. 219 alin. (1) din Codul administrativ, care stipulează că, *„instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți*".

În cele ce succed, Completul judiciar reiterează că obiectul examinării în prezenta cauză de contencios administrativ constă în verificarea legalității actului de inspecție aferent declarației vamale nr. MD20700I9600 din 5 februarie 2024, emis de Biroul Vamal Centru, prin care nu a fost acceptată valoarea în vamă a mărfurilor declarate de S.R.L. „Ceeportex-Nord" în baza metodei de determinare a valorii în vamă întemeiate pe valoarea de tranzacție.

Cu raportare la speța în cauză, Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curții de Apel Centru reține că, potrivit art. 5 pct. 8), 16) și 32) din Codul vamal nr. 95 din 24 august 21 (în vigoare la data depunerii declarației vamale), „*În sensul prezentului cod, următoarele noțiuni semnifică: 8)* ***controlul vamal*** *- acțiuni specifice îndeplinite de Serviciul Vamal cu scopul de a asigura respectarea legislației vamale sau a altor dispoziții care reglementează introducerea, scoaterea, tranzitul, circulația și depozitarea mărfurilor care circulă între teritoriul vamal și țările sau teritoriile din afara acestui teritoriu, precum și*

staționarea și circulația pe teritoriul vamal a mărfurilor străine; 16) ***declarație vamală*** *– acțiune sau act prin care o persoană manifestă, sub forma și în modalitatea prevăzute, voința de a plasa mărfurile sub un anumit regim vamal, menționând, dacă este cazul, procedura specifică care urmează să fie aplicată; 32)* ***marfă*** *– bun mobil care poate fi obiect al activității economice externe".*

Conform art. 71 din Codul vamal nr. 95 din 24 august 2021, „*în scopul aplicării măsurilor tarifare și netarifare stabilite de legislația ce reglementează domenii specifice privind schimbul de mărfuri, valoarea în vamă a mărfurilor se determină în conformitate cu art. 72 și 80*".

În corespundere cu art. 72 alin. (1) și (2) din Codul vamal nr. 95 din 24 august 2021, „*baza inițială pentru valoarea în vamă a mărfurilor este valoarea de tranzacție, adică prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfuri, ajustat, dacă este cazul, atunci când acestea sunt vândute pentru export către teritoriul vamal. (2) Prețul efectiv plătit sau de plătit este suma tuturor plăților efectuate sau de efectuat de către cumpărător vânzătorului sau de către cumpărător unui terț în beneficiul vânzătorului pentru mărfurile importate și cuprinde toate plățile efectuate sau de efectuat drept condiție a vânzării mărfurilor importate*".

Conform prevederilor art. 80 din Codul vamal nr. 95 din 24 august 2021, „*(1) în cazul în care valoarea în vamă a mărfurilor nu poate fi determinată prin aplicarea art. 72, se aplică succesiv pct. 1)-4) din alin. (3) al prezentului articol, până la primul dintre punctele respective care permite determinarea acesteia. Ordinea în care se aplică dispozițiile de la alin. (3) pct. 3) și 4) se inversează la cererea declarantului. Valoarea în vamă determinată prin aplicarea alin. (1) este: 1) valoarea de tranzacție a mărfurilor identice vândute pentru export către teritoriul vamal și exportate în același sau aproximativ același moment cu mărfurile care se evaluează; 2) valoarea de tranzacție a mărfurilor similare vândute pentru export către teritoriul vamal și exportate în același sau aproximativ același moment cu mărfurile care se evaluează; 3) valoarea bazată pe prețul unitar la care mărfurile importate sau mărfurile identice ori similare cu cele importate sunt vândute pe teritoriul vamal, în cea mai mare cantitate totală, către persoane care nu sunt legate cu vânzătorii; sau 4) valoarea calculată a mărfii, care constă în suma: a) costului sau valorii materialelor și fabricării sau altor transformări în procesul de fabricare a mărfurilor importate; b) unui cuantum al profitului și cheltuielilor generale egale cu cele care se reflectă în mod obișnuit în vânzările de mărfuri de aceeași clasă sau același tip cu mărfurile evaluate care sunt fabricate de producători în țara exportatoare pentru a fi exportate în Republica Moldova; c) costului sau valorii elementelor menționate la art. 74 alin. (1) pct.5). 4) În cazul în care valoarea în vamă nu poate fi determinată prin aplicarea alin. (1), aceasta se determină pe baza datelor disponibile pe teritoriul vamal, prin mijloace rezonabile compatibile cu principiile și dispozițiile generale ale: a) Acordului referitor la punerea în aplicare*

a art. VII din Acordul General pentru Tarife și Comerț din 1994; b) art. VII din Acordul General pentru Tarife și Comerț din 1994".

Conform art. 81 din Codul vamal nr. 95 din 24 august 2021, „*(1) la determinarea valorii în vamă a mărfurilor importate în conformitate cu art. 80 alin. (3) pct. 1) sau 2) se utilizează valoarea de tranzacție a unor mărfuri identice sau similare vândute la același nivel comercial și aproximativ în aceleași cantități ca și mărfurile care se evaluează. (2) În cazul în care nu se identifică o astfel de vânzare, valoarea în vamă se determină având în vedere valoarea de tranzacție a mărfurilor identice sau similare vândute la un nivel comercial diferit sau în cantități diferite. Această valoare de tranzacție ar trebui ajustată pentru a ține cont de diferențele la nivel comercial și/sau la cel al cantității. (3) Se efectuează o ajustare pentru a ține cont de diferențele semnificative la nivelul costurilor și al plăților dintre mărfurile care se evaluează și mărfurile identice sau similare vizate, care se datorează diferențelor de distanțe și moduri de transport. (4) În cazul în care se constată că există mai multe valori de tranzacție pentru mărfuri identice sau similare, pentru a determina valoarea în vamă a mărfurilor care se evaluează se utilizează cea mai mică dintre aceste valori de tranzacție. (5) Noțiunile „mărfuri identice" și „mărfuri similare" nu includ mărfuri care încorporează sau reflectă activități de inginerie și de dezvoltare, artă, design, planuri și schițe pentru care nu s-a făcut nicio ajustare în temeiul art.74 alin.(1) pct.2) lit.d), deoarece aceste activități au fost executate în Republica Moldova. (6) Valoarea de tranzacție a mărfurilor produse de o altă persoană se ia în considerare numai în cazul în care nu se pot găsi valori de tranzacție pentru mărfuri identice sau similare produse de persoana care a produs mărfurile ce se evaluează*".

În corespundere cu pct. 95^2 din Regulamentul de punere în aplicare a Codului vamal aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 92 din 28 februarie 2023, „*în cazul în care valoarea în vamă declarată este stabilită în baza metodei valorii de tranzacție, funcționarul vamal verifică corespunderea datelor din declarația vamală și D.V.I cu datele din documentele de însoțire prezentate. În situația în care sunt îndeplinite prevederile de aplicare a metodei de tranzacție prevăzute în Cod și prezenta secțiune, funcționarul vamal acceptă metoda de tranzacție*".

Potrivit pct. 95^3 din Regulamentul de punere în aplicare a Codului vamal aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 92 din 28 februarie 2023, „*în cazul în care nu sunt îndeplinite prevederile de aplicare a metodei prevăzute în art.72 din Cod, înainte de luarea unei decizii nefavorabile referitor la neacceptarea prețului declarat, motivele care pot sta la baza acesteia sunt comunicate declarantului, cu acordarea dreptului la replică în termenul prevăzut la art.15 alin.(8) din Cod prin prezentarea actelor justificative, sau declarantul este în drept să solicite plasarea mărfurilor în liberă circulație prin aplicarea prevederilor art.184 alin.(4) din Cod*".

Conform art. 73 din Codul vamal nr. 95 din 24 august 2021, „*în cazul în care Serviciul Vamal are îndoieli întemeiate că valoarea de tranzacție declarată*

reprezintă cuantumul total plătit sau de plătit astfel cum se menționează la art. 72 alin. (2), acesta solicită declarantului să furnizeze informații suplimentare. (2) În cazul în care îndoielile Serviciului Vamal nu sunt eliminate, acesta decide că valoarea mărfurilor nu se poate determina în conformitate cu art. 72 alin. (1)".

Astfel, potrivit pct. 95 din Regulamentul de punere în aplicare a Codului vamal, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 92 din 28 februarie 2023, „*în sensul art. 73 din Codul vamal, îndoieli întemeiate pot fi considerate: 1) neconcordanțe sau nereguli constatate în documentele și/sau informațiile prezentate pentru vămuirea mărfurilor; 2) identificarea riscurilor gestionate de către Serviciul Vamal*".

Suplimentar se reține că potrivit pct. 95^8 din Regulamentul de punere în aplicare a Codului vamal aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 92 din 28 februarie 2023, „*decizia biroului vamal privind valoarea în vamă a mărfurilor plasate în liberă circulație cu constituirea garanției se aplică și în cadrul tranzacțiilor ulterioare cu același tip de marfă, în cazul în care sunt realizate de același vânzător către același cumpărător, în aceleași condiții comerciale*".

În continuare, Completul judiciar apreciază ca fiind nefondate susținerile părții apelante referitoare la pretinsa lipsă a temeiurilor legale și factuale pentru neacceptarea valorii în vamă declarate și pentru majorarea acesteia, or, din ansamblul materialului probator administrat rezultă că autoritatea vamală nu a procedat în mod arbitrar, ci a acționat în exercitarea atribuțiilor sale legale de control vamal, în baza criteriilor de selectivitate instituite de Sistemul Informațional Integrat Vamal „Asycuda World", care a identificat un risc potențial de subevaluare a mărfurilor declarate prin declarația vamală nr. MD207000I9600 din 5 februarie 2024.

Contrar afirmațiilor părții apelante, prezentarea contractului de vânzare-cumpărare nr. 10/2024 din 30 ianuarie 2024, a invoice-ului nr. 6969 din 31 ianuarie 2024, a price-list-ului, packing list-ului, documentului CMR, certificatului de dezinfecție și a altor înscrisuri aferente tranzacției nu este suficientă pentru a obliga organul vamal să accepte necondiționat metoda valorii de tranzacție, în condițiile în care există suspiciuni rezonabile și obiective privind veridicitatea valorii declarate. Or, potrivit art. 72 din Codul vamal, valoarea de tranzacție constituie baza inițială pentru determinarea valorii în vamă, însă acceptarea acesteia este condiționată de existența unor informații complete, verificabile și concordante, capabile să confirme prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfurile importate.

În speță, Completul judiciar reține că, la data de 12 februarie 2024, în urma examinării actelor anexate la declarația vamală și a verificărilor efectuate prin intermediul Sistemului Informațional Integrat Vamal „Asycuda World", a fost întocmit actul de inspecție prin care s-a constatat insuficiența informațiilor necesare pentru confirmarea valorii în vamă declarate, fiind identificat criteriul de risc CRT_5531_1Z_1A privind posibila subevaluare a mărfurilor. În aceste circumstanțe, în temeiul art. 73 alin. (1) din Codul vamal, organul vamal a solicitat prezentarea

unor documente suplimentare, și anume: orice acord adițional sau anexă la contractul de vânzare-cumpărare, corespondența comercială purtată în vederea negocierii prețului, comanda, oferta de preț de la vânzător, ordinul de plată, facturile fiscale de realizare și alte înscrisuri care ar fi fost în măsură să confirme realitatea valorii declarate.

Sub acest aspect, instanța de apel observă că S.R.L. „Ceeportex-Nord" a aplicat pe actul de inspecție mențiunea expresă „nu pot prezenta toate actele solicitate" (f.d. 13), împrejurare care demonstrează că însăși societatea reclamantă a recunoscut imposibilitatea prezentării tuturor documentelor necesare pentru înlăturarea suspiciunilor identificate de organul vamal. Or, în condițiile în care S.R.L. „Ceeportex-Nord" nu a fost în măsură să prezinte integral documentele solicitate, nu poate invoca ulterior că autoritatea publică era obligată să accepte necondiționat valoarea declarată exclusiv în baza documentelor inițial depuse.

Totodată, Completul judiciar apreciază ca neîntemeiat și argumentul părții apelante privind refuzul nejustificat al amânării determinării definitive a valorii în vamă. Din materialele cauzei rezultă că, deși S.R.L. „Ceeportex-Nord" a solicitat la 12 februarie 2024 aplicarea procedurii prevăzute de art. 184 alin. (4) din Codul vamal, Biroul Vamal Centru a constatat că aceeași societate efectuase anterior tranzacții identice de import, de la același exportator „Resales GMBH", în aceleași condiții comerciale, pentru care fuseseră deja emise decizii definitive de neacceptare a valorii în vamă declarate în baza metodei valorii de tranzacție.

În acest sens, organul vamal a făcut trimitere la declarațiile vamale nr. 2070/124372 din 09 noiembrie 2023, nr. 2070/127106 din 15 noiembrie 2023, nr. 2070/130026 din 21 noiembrie 2023, nr. 2070/135690 din 05 decembrie 2023, nr. 2070/135698 din 05 decembrie 2023, nr. 2070/136148 din 06 decembrie 2023 și nr. 2070/145955 din 27 decembrie 2023, reținând că pentru toate aceste operațiuni comerciale Comisia Biroului Vamal Centru a constatat imposibilitatea confirmării valorii de tranzacție.

Mai mult, potrivit pct. 95^{8} din Hotărârea Guvernului nr. 92/2023, decizia privind valoarea în vamă adoptată pentru mărfuri de același tip, importate de același cumpărător de la același vânzător și în condiții comerciale identice, este aplicabilă și tranzacțiilor ulterioare. Prin urmare, refuzul acordării unei noi amânări nu reprezintă o manifestare arbitrară a dreptului discreționar, ci constituie aplicarea consecventă a unui regim juridic deja stabilit pentru tranzacții similare.

Nu poate fi reținut nici argumentul părții apelante potrivit căruia organul vamal nu ar fi explicat mecanismul utilizat pentru determinarea valorii în vamă. Or, actul de inspecție indică în mod expres că identificarea riscului de subevaluare a avut loc în baza Sistemului Informațional Integrat Vamal „Asycuda World", sistem electronic utilizat pentru perfectarea declarațiilor vamale și pentru verificarea, în timp real, a corectitudinii determinării valorii în vamă. Funcționalitatea acestuia presupune compararea datelor declarate cu informațiile existente în bazele de date

vamale și generarea unor criterii de risc în situația constatării unor divergențe semnificative.

În aceeași ordine de idei, Completul judiciar subliniază că partea apelantă confundă obligația autorității de a motiva actul administrativ cu obligația de a divulga integral bazele de date și algoritmii de analiză utilizați de sistemele informaționale interne. Exigențele art. 118 și art. 119 din Codul administrativ impun indicarea temeiurilor de fapt și de drept ale actului administrativ, iar nu prezentarea exhaustivă a tuturor operațiunilor tehnice realizate în cadrul sistemelor electronice de management al riscului. La caz, actul contestat conține suficiente elemente pentru a permite destinatarului să înțeleagă motivele neacceptării valorii declarate, și anume existența riscului de subevaluare, insuficiența informațiilor prezentate și imposibilitatea confirmării valorii de tranzacție.

De asemenea, instanța de apel nu poate reține susținerile părții apelante privind pretinsa exercitare abuzivă a dreptului discreționar și existența unei „hărțuiri" a agentului economic. Alegațiile respective au rămas la nivel declarativ și nu sunt susținute prin niciun mijloc de probă pertinent și concludent. Dimpotrivă, materialele dosarului demonstrează că autoritatea vamală a parcurs toate etapele prevăzute de legislația incidentă: a efectuat controlul documentar, a identificat criteriul de risc, a solicitat informații suplimentare, a examinat cererea privind amânarea determinării definitive a valorii în vamă și a emis actul de inspecție în baza prevederilor Codului vamal și ale Hotărârii Guvernului nr. 974 din 15 august 2016, respectiv ale Hotărârii Guvernului nr. 92/2023.

În consecință, Completul judiciar constată că partea apelantă nu a răsturnat prezumția de legalitate de care se bucură actul administrativ contestat și nici nu a demonstrat existența unor încălcări ale dispozițiilor art. 118, art. 119 sau art. 137 din Codul administrativ. Or, toate criticile formulate în apel reprezintă, în esență, o reiterare a argumentelor invocate în fața primei instanțe, deja examinate și corect înlăturate prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 12 decembrie 2024.

Prin urmare, ținând cont de faptul că organul vamal a identificat, în baza Sistemului Informațional Integrat Vamal „Asycuda World", riscul de subevaluare a mărfurilor importate prin declarația vamală nr. MD207000I9600 din 5 februarie 2024, că informațiile și înscrisurile prezentate de S.R.L. „Ceeportex-Nord" au fost apreciate ca insuficiente pentru confirmarea valorii în vamă declarate, că partea apelantă nu a prezentat toate documentele solicitate în temeiul art. 73 alin. (1) din Codul vamal și că existau deja decizii definitive de neacceptare a valorii de tranzacție pentru tranzacții anterioare identice, Completul judiciar concluzionează că prima instanță a examinat în mod corespunzător circumstanțele relevante ale cauzei și a adoptat o soluție legală și întemeiată în raport cu materialul probator administrat, neexistând temeiuri pentru anularea actului administrativ contestat și pentru restituirea drepturilor de import achitate suplimentar în sumă de 192 706,01 lei.

Din considerentele enunțate, instanța de apel concluzionează că prima instanță a examinat cauza în mod complet și obiectiv, stabilind cu certitudine raportul juridic litigios și circumstanțele de fapt relevante ale cauzei, asigurând participanților la proces condiții adecvate și echitabile pentru exercitarea drepturilor și obligațiilor procedurale, fapt ce corespunde exigențelor unui proces echitabil, garantat și asigurat prin art.6 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului.

Totodată, Completul judiciar respinge ca neîntemeiat argumentul părții apelante precum că hotărârea primei instanțe este una neîntemeiată și nemotivată. Or, analizând conținutul hotărârii contestate, se constată că aceasta conține o motivare suficientă și coerentă, cu expunerea circumstanțelor relevante ale cauzei, examinarea argumentelor invocate de participanții la proces, aprecierea probelor administrate și determinarea împrejurărilor care prezintă importanță pentru soluționarea litigiului. Totodată, prima instanță a prezentat o analiză clară și logică a situației de fapt stabilite, oferind un răspuns argumentat asupra pretențiilor formulate, astfel încât nu poate fi reținută critica apelantului privind lipsa motivării hotărârii.

În consecință, Completul judiciar apreciază cu certitudine caracterul formal al alegațiilor apelantului, care nu generează opozabilitate instanței atât timp cât aceste alegații nu au fost confirmate prin probe relevante și admisibile, astfel în viziunea Completului judiciar, toate argumentele și afirmațiile invocate de către partea apelantă, citate supra, sunt vădit lipsite de suport juridic, instanța de apel apreciindu-le ca fiind inconsistente și fără raționament valabil circumstanțelor speței.

Sintetizând cele detaliate mai sus, statuând cu certitudine că argumentele părții apelante sunt neîntemeiate, iar hotărârea instanței de fond este legală și întemeiată, Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curții de Apel Centru conchide asupra respingerii apelului declarat de S.R.L. „Ceeportex-Nord”, cu menținerea fără modificări a hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 12 decembrie 2024.

În conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) lit. a), alin. (3) din Codul administrativ și art. 389-390 din Codul de procedură civilă, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

D E C I D E :

Se respinge apelul declarat de S.R.L. „Ceeportex-Nord”.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 12 decembrie 2024.

Decizia este executorie de la emitere, însă cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție. Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni.

Președintele completului, judecătorul Mîra Ghenadie

Judecătorii Bostan Angela

Ghedrovici Nicolae